

ახალგაზრდა იმპერიელი

ეროვნული
რევოლუციური
კომპარტიზმი
საქართველოში
გამართლებადი
პოლიტიკა

ხუთშაბათი,
22 მარტი,
1990 წ.
№ 32 (11518)

შანი 3 კაპ

საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს სესია

20 მარტს საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს სხდომათა დარბაზში გაიმართა საქართველოს სსრ მეთერთმეტე მოწვევის უზენაესი საბჭოს რიგგარეშე მეთოთხმეტე სესია.
სესიამ დაიწყო საკითხები:
1. საქართველოს სსრ კონსტიტუციაში (ძირითად კანონში) ცვლილებების შეტანის შესახებ კანონის პროექტის თაობაზე;
2. საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს დეპუტატთა და ხანალობო დეპუტატთა ადგილობრივი საბჭოების დეპუტატების არჩევნების გადატანის შესახებ.
ორივე საკითხზე მოხსენება გააკეთა საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე გივი გუმბარიძემ.
სესიამ მიიღო საქართველოს სსრ კონსტიტუციაში (ძირითად კანონში) ცვლილებების შეტანის შესახებ კანონი.
სესიამ დაადგინა: საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს დეპუტატთა და რესპუბლიკის სახალხო დეპუტატთა ადგილობრივი საბჭოების დეპუტატების არჩევნები გადატანილი იქნეს შესაბამისად 1990 წლის ოქტომბერი-ნოემბერში. შესაბამისად საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს მეთერთმეტე მოწვევის დეპუტატთა და სახალხო დეპუტატთა ადგილობრივი საბჭოების დეპუტატების რწმუნების ვადა გაგრძელდება.
ამით სესიამ მუშაობა დაამთავრა.

საქინფორმ

პიკატი გაგრძელდება მანამ....

გაუქმდეს
ატომური
რეაქტორი
მცხეთაში

მე-7 გვ.

მთავარია ბრძოლა თავისუფლებით ბისათვის!

ინტერვიუ მწერალთან
და კრიტიკოსთან
ნოდარ
გრიგალაშვილთან

მე-4 გვ.

საქართველოს სსრ მენიშტრატია აპაღმის კრეზიდენტის მართ განხილვის გაპო

მე 6-გვ.

ქალაქის დეფიციტის
გამო, ჩვენი შემდეგი ნომერი არ გამოვა.

გთხოვთ, არ გამოაქვეყნოთ!

რედაქციამ მრავალი წერილი მიიღო საქართველოს უმაღლესი საბჭოს დეპუტატების კანდიდატებისაგან, სადაც ისინი ბოიკოტს უცხადებდნენ არჩევნებს და ხსნიდნენ თავიანთ კანდიდატურებს. წერილები დასაბუთდად მზად იყო, როცა გაიმართა საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს რიგგარეშე სესია, რომელშიც მიიღო გადაწყვეტილება საქართველოს სსრ კონსტიტუციაში ცვლილებების შეტანისა და არჩევნების გადატანის შესახებ. ამდენად, რედაქცია დროებით თავს იკავებს წერილების გამოქვეყნებისაგან. ამ თხოვნით მოგვმართა რამდენიმე ავტორმა: წერილები დარჩება სარედაქციო არქივში. არ არის გამორიცხული, რომ კვლავ შეიქმნას მათი გამოქვეყნების საჭიროება. გაგაცნობთ ამ წერილების ავტორებს:

- ბალათერ არაბული — ჟურნალ „ცისკრის“ დამატება „ნობათის“ რედაქტორი;
- ია ბაკრატიონ-მუხრანელი — ჟურნალისტი;
- ლოვარდ ტუხაშვილი — ისტორიკოსი;
- როინ ლიბარტილიანი — საქართველოს მიწათმოქმედთა ასოციაციის პრეზიდენტი;
- დაშა კეკელიძე — საქართველოს ახალგაზრდული ფონდის „მამულის“ პრეზიდენტი;
- თამაზ კალაძე — თბილისის იე. ჯავახიშვილის სახ. უნივერსიტეტის ი. ვეკუას სახ. გამოყენებითი მათემატიკის ინსტიტუტის უფროსის მეცნიერ-თანამშრომელი;
- ნ. ხაჭაპურიძე — საქართველოს მეტალურგთა თავისუფალი კავშირის გამგეობის თავმჯდომარე;
- გივი დამბაძე — საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის ქართულ-ებრაულ ურთიერთობათა კვლევის ასოციაციის თავმჯდომარე;
- მედია ჩოხელი — ლენინგრადის საბავშვო სამხატვრო სკოლის დირექტორი;
- გულვერ წულაია — სახალხო ფრონტის მარტვილის რეგიონალური ორგანიზაციის თავმჯდომარე.

გამოხსნა იხვლის სახელწოდებას

საქართველოს სსრ მინისტრთა საბჭომ დააკმაყოფილა გამოცემლობა „საბჭოთა საქართველოს“ კოლექტივის თხოვნა, აერეთვე გა-

ითვალისწინა რესპუბლიკის საზოგადოებრივი აზრი და გამოცემლობას უწოდა „საქართველო“.

საქინფორმ

დაეხუა ნომარში

გვინდა დიდი მადლობა გადაუხადოთ თბილისის წინდების საქსოვი ფაბრიკის კოლექტივს ათასი მანეთით დახმარებისათვის, რომელიც გააჩუქეს მეცამეტე ბავშვის

შეძენის გამო. ვუსურვებთ ქართველ ხალხს გამრავლებას.

გარიკიანის ოჯახი,
ხანხერის რაიონი, სოფელი ქალა.

საქართველოს კომკავშირის ყრილობა

20 მარტს ახალგაზრდულ ქალაქ შაენაბადაში გაიმართა საქართველოს კომკავშირის რიგგარეშე ყრილობა.
პოლიტიკური მოხსენება გააკეთა საქართველოს ალკ ცენტრალური კომიტეტის პირველმა მდივანმა სესილი გოგბერიძემ.
მოხსენების გამო გაიმართა კაბათი.
ეროვნული ფორუმის სახელით შეკრებილთ მიმართეს მისმა წარ-

მომადგენლებმა ირაკლი წერეთელმა და ირაკლი კაკაბაძემ.
ყრილობაზე გამოვიდა საქართველოს კომპარტიის ცენტრალური კომიტეტის პირველი მდივანი, საქართველოს სსრ უზენაესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე გივი გუმბარიძე.
ყრილობის მუშაობა გვიანობაზე გაგრძელდა. ინფორმაცია მისი შედეგების შესახებ გამოქვეყნდება.

საქინფორმ

ჩვენი პოზიცია

20 მარტს გაიმართა საქართველოს კომკავშირის XXXIV (როგორც ჩვენ ვიმედოვნებდით — ბოლო) ყრილობა. პრესაში გაეცნობით ალბათ ყრილობაზე მიღებულ დოკუმენტს და თვითონ შეაფასებთ მას. ახლა მხოლოდ ერთი რამ გვინდა აღვნიშნოთ: ვაზეთის სათაურის შეცვლასთან დაკავშირებით ყველამ მოგვილოცა, განარბული მკითხველები გვირეკავდნენ, მოდიოდნენ რედაქციაში. უღრმესი მადლობა მათ თანადგომისთვის. კომკავშირულ ყრილობაზე კი მოლადატედ გამოგვაცხადეს (?!). (საბედნიეროდ ყველამ როდი გაიზიარა ეს „ორიგინალური“ აზრი). კერძოდ, ერთ-ერთმა კომკავშირულმა ლიდერმა, ალკ თბილისის 26 კომისიების რაიკომის პირველმა მდივანმა ალექო ალავეძემ პრინციპულად მოითხოვა, რომ ჩვენი ლაღატის შესახებ ყრილობას სათანადო დოკუმენტიც მიეღო.

მაინც რამ განაწყენა ასე კომკავშირული ყრილობის ზოგიერთი მონაწილე? ალბათ იმან, რომ ყრილობაზე არ მოხდა ვაზეთის ახალი სათაურის კურთხევა, დროშების ფრიალი და ვაშის ძახილი მალაღი ტრიბუნიდან არ ეუწყა რესპუბლიკის კომკავშირელთა ახალი პატრიოტული, დემოკრატიული გადაწყვეტილების შესახებ, რომ მათ წარსულს ინიციატივა პირველად მომჩინისა, რომ დაიკარგა შანსი ქულის აღებისა, ასე რომ გამოადგებოდათ დღეს, ღირებულედათა გადაფასების პერიოდში. ის კი არავის უკითხავს, თუ ვისი მეცადინეობით გაქიანურდა ვაზეთისათვის შესაფერისი სახელის მინიჭება. ან, ჰქონდათ კი მათ იმისი მითვისების მორალური უფლება, რაც მკითხველს, ერს ეკუთვნის — ვაზეთის სათაური გამოეცვალა მკითხველის მოთხოვნით (მას ყოველთვის მხარს უჭერდა ვაზეთის კოლექტივი) და არა ვიღაცის მედროული მოხაზრებებით.

გახსოვს ალბათ, ჩვენო მკითხველო, მოხალდონელი მსგავსი ტენდენციების შესახებ წინა ნომერში კიდევ ვიწინასწარმეტყველეთ. გაგახსენებთ ჩვენს ნათქვამს: „დღევანდელ ჩვენს ნაბიჯს (სათაურის შეცვლა იგულისხმებოდა) ყველა ერთმნიშვნელოვნად როდი აღიქვამს და საკუთარი სამრეკლოდან ზარბაზს დაარისხებს, მაგრამ როცა ასე ძლიერად ხშიანობს ეროვნული გამოღვივების დემოზარი, ყველამ უნდა დაიოკოს თავისი აზრიც, ამოგვიღვას მხარში...“. როგორც ხედავთ, ეს არც იხე იოლი აღმოჩნდა. საწყენია, რომ კიდევ ერთხელ აცდა ერთმანეთს ერისა და კომკავშირის ინტერესები.

„ახალგაზრდა იმპერიელი“ ჟურნალისტები.

პიკეტი გავრცელდება მანამ,...

ატომური რეაქტორის ლიკვიდაცია მთავრობის დადგენილების საფუძველზე;
ატომური რეაქტორში მომხსნურე პერსონალის სამხანურებრივი უზრუნველყოფა;
ქსენისა და კარსნის ტუბსაავადმყოფოთა გადატანა;
მტკვრისა და არაგვის ხეობაში ეკოლოგიური წონასწორობის აღდგენა;

და...
უკანასკნელ მოთხოვნას ჩვენი წერილის ბოლოს მოგახსენებთ. ახლა კი გეტყვით, რომ ძირითადად ამ საკითგებზე გაიმართა გუშინწინ ხალხმრავალი მიტინგი მტკვრის რაიონის ორგანიზატორიკ საზოგადოება „მტკვრელი“ განხლდათ. აქვე დავძენთ, ეს საზოგადოება უკვე ერთი წელია, რაც ამ რაიონში ფუნქციონირებს. მისი ხელმძღვანელია მურად ჩხეიძე.
ახლა უშუალოდ მიტინგის თაობაზე.
„როგორც თაობა რადიაციის გარეშე“, — მტკვრის ურადიაციო ზონა“, — ეს ლოზუნგები გამოიტანეს მტკვრელებმა თავიანთ საკრებულოზე. ამით მიტინგის მიზანიც გამოიკვეთა უცხო თვალისთვის და იქ დამსწრე საზოგადოებისთვისაც ნათელი გახდა, რომ დღევანდელ პოლიტიკურად და ეკონომიკურად დაიბზულ სიტუაციაში უმთავრესებისთვის უპირველესი და უმთავრესი საჭირობებია საკითხი ატომური რეაქტორის ყოფნა-არყოფნის საკითხია. თუმცა არსი „არყოფნის“ უფრო იყო „ყოფნის“ თაობაზე არც სურდათ კამათი, მაგრამ... ჩვენ ისე შევეჩვიეთ ყოველგვარი კომისიის შექმნასა და მათზე დაყრდნობას, რომ მაინც ვაისმა აქაიქ მისი აუცილებლობა და ამიტომაც გაჩნდა „ყოფნა-არყოფნა“!

ნთან ვართ, მიტინგებზეც და პიკეტებშიც, ვიდრე მთავრობა გააუქმებს რეაქტორს.
სხვას ვერაფერს ვიტყვი, თუ არა — ფიცი მწამს, ბოლო მკვირრებებს, როცა მოვუსმინე დავით ნაკანს, საქართველოს ბუნების დაცვის კომიტეტიდან, რომელმაც

ბრძანა, სექსამსახურის მუშაკებს შევამოწმებინეთ გამოსხივების დონა და გაირკვა, რომ ის მხოლოდ 15 მიკრორენტდგენია საათში, ადამიანისთვის კი 300 მიკრორენტდგენია საშუალო. ეს ჩვენი სექსამსახურის დასკვნაა, როგორ არ ვინდოთ? მაგრამ ისიც ხომ ფაქტია და არა ყურით მოთრეული ქორი — საქართველოს სტუმრად ჩამოსული იაბონელები ჯვარზე რომ ავიდნენ, მაშინათვე უკან გამობრუნდნენ. მე არ მინახავს რამდენიმე მიკრორენტდგენი აჩვენა მაშინ მათმა რადიაციის გამზომმა ხელსაწყოებმა, მუდამ თან რომ დაატარებენ.

ბენ. იაბონელი სტუმრები თაქნარდაცემულები რომ დარჩნენ, ეს კი ცხადია.
თანაც ამ საკითგებზე მსჯელობა ჩვეულებრივ მოკვდავთათვის ძალზე ძნელია, სამაგიეროდ ადგილია მათი დათრგუნვა მეცნიერული მტკიცებებით, მაგრამ ჩვენ ყველას გავვიგონია ჯაჭვური რეაქცია და ისიც, რომ საფულისაფულოდ დაცული კითხვების ხელთათმანი დღესაც „ასხივებს“. გავს რა იქნება ხვალ თუ ატომური რეაქტორი ისევ დარჩა საქართველოს გულში?
ამაზე თავისი შეხედულებები და გადაწყვეტილებანი აქვს მთლად საქართველოს და კონკრეტულად მტკვრის კანონიერი მოსახლობას. მიტინგზე ბევრი, ძალიან ბევრი ითქვა ამის თობაზე. ბოდიშს მოვუხდით იქ გამოსულ ორატორებს, რამეთუ ძნელია ერთ პუბლიკაციაში ყველას ნათქვამის ჩატევა, მაგრამ შეუძლებელია არ მოგახსენოთ რაიონის მთავარი თერაპევტის ავთანდილ ნემსიწერიადის მიერ მოხმობილი არგუმენტები, რომლითაც განამტკიცა თავისი მოკლედ და კონკრეტულად ნათქვამი — რეაქტორი არ უნდა არსებობდეს საქართველოში. რატომ? აი, რატომ — ყოველწლიურად იზრდება სიმსივნურ დაავადებათა წვედრთი წილი მტკვრის რაიონში, განსაკუთრებით კი ავთვისებიანი სიმსივნეებ. სა. 1957 წელს ამ დაავადებით გარდაიცვალა 39, ხოლო 1989 წელს — 59 ადამიანი. ყოველწლიურად რაიონში საშუალოდ 4-6 ლეიკოზით დაავადებულია, რომელთაგან 50 პროცენტი ასევე ყოველწლიურად იღუპება. იზრდება ანემიით დაავადებულთა რიცხვიც. 1987 წელს რაიონში აღირიცხებოდა 70 ანემიური ავადმყოფი, მათ შორის 25 ორსული. ყოველწლიურად იზრდება პათოლოგიურ და ტოქსიკურ ორსულობათა რიცხვიც. 1977 წელს აღინიშნა 35 ასეთი შემთხვევა, 1989 წელს — 48. ყოველივე ეს გაგონებას აბდენს შობადობაზე, იზრდება მკვდარშობადობა და დაუმთავრებელი აბორტების რიცხვი. 1987 წელს შობადობის მაჩვენებელი იყო 18,7, ბუნებრივი ნამატი — 10,2, 1989 წელს შესაბამისად — 16,6 და 8,9.
ექიმს არ დაუწყია მტკიცება, რომ ეს ყველაფერი მაინცდამაინც ატომური რეაქტორის ბრალია, მაგრამ ის კი თქვა, რომ მისი არსებობა მომავლისთვის აღნიშნული მაჩვენებლების კიდევ უფრო გაუარესებას გვიჩადისო. არადა, განა შეიძლება იყოს კიდევ რაიმე ჩვენი შეილების ჯანმრთელობაზე, მომავალი საქართველოს სიჯანსაღეზე უფრო მნიშვნელოვანი რამე? მაგრამ ეტყობა ატომური რეაქტორი იმდენად „მალალი მატერიია“, ასე იოლად ვერც ყველა სახელმწიფოევილი ქართველი მეცნიერიც ვერ შეიღევა.
ამიტომაც დაისვა საკითხი კომპეტენტური კომისიის შექმნის თაობაზე და მიტინგმა მიმართვა გაუგზავნა საქართველოს მთავრობას, სადაც მოთხოვნათა ის ბოლო პუნქტიც შევიდა, რომელიც რატომაც თავში, ასე ვთქვათ, გაეასაღუმლოე და ბოლოსთვის შემოვიანახე:
დაიწყო და გავრცელდება პიკეტები რეაქტორის მიმდებარე ტერიტორიაზე მანამ, სანამ მთავრობა შესაბამის დადგენილებას არ მიიღებს, კონკრეტულად კი — სანამ არ გადაწყდება ატომური რეაქტორის ლიკვიდაციის საკითხი.

გივინო გვაზღვივილი
ოლვა გველსინანის ფოტოები.

მიმდინარე წლის 15 თებერვლიდან ონში, რუსთაველის საზოგადოების რაიონული ორგანიზაციის ხელმძღვანელობით, რომლის თავმჯდომარეც ონის სახალხო თეატრის რეჟისორი და სამხატვრო ხელომძღვანელი გიგა ჯაფარიძეა. მიმდინარეობს გაფიცვა. ერთი კვირის მანძილზე გაფიცული იყო რაიონის კულტურის განყოფილების ყველა დაწესებულება. ამჟამად მათი რაოდენობა შემცირებულია.
საპროტესტო აქციის მიზეზი გახდა ის, რომ კულტურის სახლის დირექტორი უხეშად ერევა რაიონის კულტურის დაწესებულებების მუშაობაში, ხოლო საბაბად იქცა ფაქტი: განყოფილების გამგემ უარი განაცხადა ვიდეოსალონიდან ფულადი შემოსავლის მიღებაზე, რადგან მიაჩნდა, რომ იყიდებოდა რეგისტრაციაში გაუტარებელი ბილეთები. ამის შემდეგ კულტურის განყოფილების გამგეს გ. ბურდილაძეს აუქედეს სამუშაო ოთახის კარი. გაფიცულებს მიაჩნიათ, რომ კარი კულტურის სახლის დირექტორის იზოლაციაში დატარდა, რასაც მოჰყვა მიტინგი რაიონის შენობის წინ, რომელიც შემდეგ გაფიცვაში გადაიზარდა.
გაფიცულები მოითხოვენ, გათავისუფლდნენ დაკავებული თანამდებობიდან კულტურის სახლის დირექტორი და მისი მითითებით მოქმედი პირები.
აღნიშნული საკითხი შეისწავლეს

გაფიცვა ონში

რაიონის იზოლაციაში დატარდა, რასაც მოჰყვა მიტინგი რაიონის შენობის წინ, რომელიც შემდეგ გაფიცვაში გადაიზარდა.
გაფიცულები მოითხოვენ, გათავისუფლდნენ დაკავებული თანამდებობიდან კულტურის სახლის დირექტორი და მისი მითითებით მოქმედი პირები.
აღნიშნული საკითხი შეისწავლეს

შეისწავლოს რაიონის კულტურის ქსელის მუშაობა.
ფეიქრობთ, მიუღებლად უნდა ჩაითვალოს რაიონის ხელმძღვანელობის მიერ კომისიების შედგენის განხილვის გაჭიანურება. თუმცა, ვასაგებია რაიონის ხელმძღვანელობის პასიურობაც, რადგან კულტურის სახლის დირექტორი, ქალბატონი იზოლაციაში დატარდა, რადგან ნოლარაშვილი განლაკეთ საქართველოს კონის რაიონის პირველი მდივნის რევაზ ნოლარაშვილის მიუღღე.
ჯიშვარ წიკლაშვილი,
რუსთაველის საზოგადოების განყოფილების გამგე.

